

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2092/2019
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца малолетног АА из ..., чији је законски заступник отац ББ из ..., а пуномоћник Глогорије Тодорић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Ђорђе Натошевић“ из из Новог Сада, чији је пуномоћник Дејан Укропина, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у из Новом Саду Гж 334/17 од 11.12.2018. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 334/17 од 11.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 11438/15 од 14.11.2016. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му плати укупно 300.000,00 динара и то по100.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх, као и за душевне болове због умањења животне активности, све са законском каматом почев од пресуђења до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка са затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 91.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 334/17 од 11.12.2018. године, жалба тужиоца је делимично усвојена и преиначена првостепена пресуда тако што је обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде штете плати укупно 220.000,00 динара, од чега 90.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 70.000,00 динара за претрпљени страх и 60.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, све са законском каматом почев од 14.11.2016. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка од 121.900,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка, а у осталом делу жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 40.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 12.03.2014 године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 220.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 3.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић